

Θα αγωνιστούμε για:

- Άμεσα μέτρα κατά της ανεργίας τώρα, μέσα από την αύξηση του ΠΔΕ, και τον προσανατολισμό του στις ανάγκες της κοινωνίας.
- Την ανακατάκτηση και υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων μας, την αποκατάσταση των μισθών, την μείωση των εισφορών μας με παράλληλη κατάργηση των τοκογλυφικών επιβαρύνσεων στις καθυστερούμενες οφειλές. Ειδική μέριμνα για την αναπλήρωση του συντάξιμου χρόνου των άνεργων
- Υγειονομική περίθαλψη για όλους τους ασφαλισμένους ανεξάρτητα από χρέη προς το ταμείο, άμεση αναγνώριση από το ΕΤΑΑ- ΤΣΜΕΔΕ και τον ΟΑΕΔ όλων των άνεργων μηχανικών, συμπεριλαμβανομένων και των αυτοαπασχολούμενων Μηχανικών και επίδομα ανεργίας ίσο με το βασικό μισθό. Την ίδρυση ταμείου ανεργίας και αλληλοβοήθειας, ως μέτρο οικονομικής ανακούφισης των νέων συναδέλφων.
- Προάσπιση των αποθεματικών του Ταμείου, απαγκίστρωση από Τράπεζα Αττικής-χρηματοπιστιο-ομόλογα, επιστροφή των αποθεματικών που καταληστεύθηκαν με τη μετατροπή τους σε ομόλογα, αναζήτηση των υπευθύνων και παραδειγματική τιμωρία τους.
- Άμεση καταβολή των οφειλών του κράτους σε μηχανικούς που εργάστηκαν σε μελέτες ή έργα του δημοσίου και μένουν απλήρωτοι, ή συμψηφισμός με τις δικές τους οφειλές στο δημόσιο .
- Ουσιαστική κατάργηση της εξαρτημένης απασχόλησης με μπλοκάκι και υπαγωγή σε καθεστώς μισθωτού υπαλλήλου -όπως είναι στην πραγματικότητα- με πλήρη δικαιώματα και απολαβές, κάθε μηχανικού που το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός του προέρχεται από έναν εργοδότη.
- Υπεράσπιση του κύρους της ιδιότητας του μηχανικού. Ελεύθερη και δωρεάν πρόσβαση στη συνεχιζόμενη εκπαίδευση και τα σεμινάρια του ΤΕΕ.
- Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου που διέπει τα του ΤΕΕ, και κυρίως τα του τρόπου εκλογής της διοίκησης, έτσι ώστε σε αυτή να αποτυπώνεται η βούληση της μεγάλης μάζας των μηχανικών, και η λήψη καθοριστικών και μη αποφάσεων να μην είναι «εξόφληση επιταγών» και προϊόν τήρησης δεσμεύσεων απέναντι σε πρόσωπα, παρατάξεις, συμφέροντα ή ακόμα και κομματικά επιτελεία, αλλά ελεύθερης διαβούλευσης. Παράλληλα θα επιδιώξουμε αλλαγές στις υφιστάμενες διαδικασίες ελέγχου και λογοδοσίας της διοίκησης -που η ως τώρα εμπειρία δείχνει ότι εύκολα μπλοκάρονται εκ των άνω- με την εισαγωγή αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών.

Θέλουμε να διαμορφώσουμε μια νέα δυναμική στο ΤΕΕ, να αγωνιστούμε για τη μεγάλη μάζα των μηχανικών που αυτήν τη στιγμή χτυπιέται ανελήθτα. Θέλουμε να αγωνιστούμε για να ζούμε με αξιοπρέπεια από τη δουλειά μας. Φιλοδοξούμε να αποτελέσουμε το φορέα της ανατροπής και της νέας πορείας.

Θα λειτουργήσουμε ισότιμα για όλους όσους συμμετέχουν στην προσπάθειά μας, με δημοσιότητα και διαφάνεια, χωρίς παραγοντισμούς και με εναλλαγή προσώπων στα όργανα διοίκησης, σαν παράταξη που θα δίνει πρωταγωνιστικό ρόλο στους συναδέλφους που μέχρι τώρα δεν είχαν εμπλακεί στα κοινά, και ιδιαίτερα στους νέους.

ΑΡΓΟΛΙΔΑ

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ
ΚΑΛΟΥΣΗΣ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α
ΜΕΝΤΗ Γ. ΜΑΡΙΑ Αγρ.Τ.
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΙΩΑΝΝΗΣ Α
ΜΠΟΜΠΟΛΗΣ Β. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΛ.
ΤΑΡΑΒΙΡΑΣ Ι. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π
ΦΑΛΤΣΕΤΑΣ Γ. ΠΕΤΡΟΣ Α

ΑΡΚΑΔΙΑ

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π
ΚΟΥΝΑΣ Α. ΛΥΜΠΕΡΙΟΣ Π

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

ΠΑΝΤΕΛΕΩΝ Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π

ΛΑΚΩΝΙΑ

ΧΡΟΝΗ Γ. ΒΑΡΒΑΡΑ Π

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Αγρ.Τ
ΒΛΑΧΑΔΑΜΗΣ Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ Π
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π
ΓΚΟΝΗΣ Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ Δ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ Π
ΙΟΥΡΔΑΝΙΔΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π
ΚΟΥΜΕΡΤΑΣ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Π
ΜΑΣΤΡΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η
ΜΟΙΡΑΣ Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Μ
ΜΟΥΝΤΑΝΕΑ Γ. ΕΙΡΗΝΗ Π
ΜΩΡΑΚΕΑ Α. ΚΥΡΙΑΚΗ Π
ΝΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Π
ΤΖΑΜΟΥΡΑΝΗΣ Ν. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Αγρ.Τ.
ΤΣΟΥΜΕΛΕΑΣ Ε. ΗΛΙΑΣ Η
ΧΑΡΙΤΣΗΣ Β. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Η

Ποιοί είμαστε

Εργαζόμενοι μηχανικοί που συναντηθήκαμε στους αγώνες και τις κινηματικές διεργασίες των τελευταίων χρόνων για τα κοινά προβλήματα, και ιδιαίτερα στον μεγάλο αγώνα για το ασφαλιστικό. Συναντηθήκαμε στις μεγάλες ανοιχτές συνεδριάσεις των Επιτροπών Αγώνα για το ασφαλιστικό, στις διαδηλώσεις και στη μαζική παρουσία στην Αθήνα, στις καταλήψεις στην Τράπεζα Ελλάδος, στις περιφρουρήσεις των δημοπρασιών.

Στους αγώνες αυτούς, αναπτύξαμε αγωνιστικούς δεσμούς, καταλάβαμε ότι αυτά που μας ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν. Διαπιστώσαμε ότι η επίθεση που δεχόμαστε απαιτεί μια νέα αγωνιστική ενότητα που θα υπερβαίνει παραταξιακές διαιρέσεις του παρελθόντος. Ταυτόχρονα διαπιστώσαμε ότι το ΤΕΕ, όχι απλά δεν στάθηκε στο ύψος του οργανώνοντας τους αγώνες, αλλά πιστό στο θεσμικό του ρόλο του "συμβούλου" του κράτους (και των μνημονιακών κυβερνήσεων), ήταν απέναντί μας.

Επίσης καταλάβαμε ότι η επίθεση στους μηχανικούς, τμήμα της γενικότερης επίθεσης στα συμφέροντα και τα δικαιώματα της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας, δεν ανατρέπεται από έναν μόνο κλάδο όσο σκληρούς αγώνες και να διεξαγάγει.

Συμπεράναμε ότι για να αποκρούσουμε τα μέτρα απαιτείται συνολική ΑΝΑΤΡΟΠΗ της πολιτικής όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων, της τρόικας και της Ε.Ε. και γι' αυτό θα αγωνιστούμε μαζί με την υπόλοιπη κοινωνία για την ανατροπή τους.

Αφήσαμε στην άκρη τις διαφορές μας και από "μηδενική βάση", με ανοιχτές διαδικασίες βάσης και άμεσης δημοκρατίας, συγκροτήσαμε την ΑΝΑΤΡΟΠΗ με στόχο να συμβάλει στην παραπάνω επιτακτική αναγκαιότητα.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ δεν είναι μια συνεργασία παρατάξεων ή μια "εν κρυπτώ" και χωρίς αρχές συνεργασία κομμάτων, παραγόντων, συμφερόντων. Είναι η συμπάραταξη των "αγωνιστικών πτερυγών" όλων των παρατάξεων και κυρίως της μεγαλύτερης μέχρι τώρα παράταξης: της συνειδητής αποχής.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ δεν είναι κομματική παράταξη - χωράει και έχει αγωνιστές μηχανικούς από όλους τους χώρους - είναι όμως αιχμηρή πολιτικά. Λέει τα πράγματα με το όνομά τους. Καταδικάζει με ονοματεπώνυμο τους υπεύθυνους της λεηλασίας των ασφαλιστικών ταμείων, της άγριας λιτότητας, της περικοπής του ΠΔΕ, της ανεργίας, της ιδιωτικοποίησης των πάντων, της εξευτελιστικής υποβάθμισης του ρόλου και του επαγγέλματος του μηχανικού: Μνημονιακές κυβερνήσεις ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ, Τρόικα, ΕΕ, Τραπεζίτες, μεγάλοι επιχειρηματικοί πολυεθνικοί κατασκευαστικοί όμιλοι.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ είναι η αντιμνημονιακή, αντικυβερνητική, αντιΤΕΕ παράταξη, που "πάνω από όλα" βάζει τα συμφέροντα της πλειοψηφίας των εργαζόμενων μηχανικών και πιστεύει ότι η μόνη ελπίδα και λύση είναι οι ενωτικοί αγώνες των μηχανικών και της κοινωνίας.

Από τον «μύθο» της ευημερίας, στο ολέθριο «κούρεμα» δικαιωμάτων και κατακτήσεων

Μετά την αντιφατική και επίπλαστη «ανάπτυξη» της δεκαετίας 2000-2010, ο μύθος της ευημερίας του τεχνικού- κατασκευαστικού κλάδου έρχεται να αποκαλυφθεί και να σκάσει, προκαλώντας κραδασμούς σε ολόκληρη την Ελληνική Οικονομία.

Ο κλάδος των εργαζόμενων Μηχανικών, μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων, μαζί με την συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, βρίσκεται στη δίνη του σύγχρονου κοινωνικού ολοκαυτώματος, που είναι επακόλουθο των πολιτικών των Μνημονίων που υπέγραψαν οι τρεις τελευταίες κυβερνήσεις με τους πιστωτές της χώρας.

Είναι προφανές ότι αυτές οι πολιτικές στο όνομα της «πολυπόθητης» δημοσιονομικής πειθαρχίας και της εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεων της χώρας, έχουν επιβάλει μια άνευ προηγουμένου «εσωτερική υποτίμηση» σε κοινωνικά δικαιώματα, μισθούς και δημοκρατικές κατακτήσεις.

Είναι επίσης σαφές πως την ίδια στιγμή που η ανεργία, κυρίως των νέων συναδέλφων, έχει πιάσει αδιανόητα ποσοστά, οι μισθοί και οι αποδοχές έχουν αποκτήσει χαρακτήρα χαρτζιλικιού, και οι φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις του καθενός μας είναι δυσθεώρητες, όλοι αυτοί που τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και σήμερα, κερδοσκοπούσαν σε βάρος της Ελληνικής κοινωνίας, όχι μόνο μένουν στο απυρόβλητο, αλλά και επωφελούνται από την άνευ όρων εκποίηση του δημόσιου και φυσικού πλούτου του τόπου μας.

Ολόκληρη όμως η ελληνική κοινωνία, βρίσκεται αντιμέτωπη με αυτή τη πολιτική

Με την ανεργία να καλπάζει στο 28%, τη μείωση μισθών και συντάξεων, την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και των διορθωτικών αλλαγών.

Με το ασφαλιστικό σύστημα σε πορεία πτώχευσης και τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων να έχουν καταλήξει στα χρηματοκιβώτια των κερδοσκόπων.

Με την υγεία και η παιδεία στη μέγερη της υποχρηματοδότησης και το κοινωνικό κράτος ένα βήμα πριν την κατάρρευση

Με την Ελληνική κοινωνία στα όρια της ανθρωπιστικής κρίσης.

Ο κλάδος των μηχανικών στις συνθήκες της κρίσης

Το πλαίσιο που διαμορφώθηκε κάτω από τις συνθήκες της τρίχρονης ύφεσης ήταν υπό διαπραγμάτευση πολύ πριν αρχίσουν να γίνονται ορατές οι συνέπειες της κρίσης.

Όμως την τελευταία τριετία οι διαδικασίες ισοπέδωσης των δικαιωμάτων των Μηχανικών έχουν πάρει χαρακτήρα "τσουνάμι". Είμαστε ήδη αντιμέτωποι με:

- Την απελευθέρωση του επαγγέλματος- κατάργηση των ελαχίστων αμοιβών.
- Την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και δραματική μείωση μισθών στο Δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.
- Την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών.
- Την αύξηση της φορολογίας, μέσω των φορολογικών συντελεστών και του ΦΠΑ, την κατάργηση του αφορολόγητου ορίου, την επιβολή έκτακτων φόρων και τέλους επιτηδεύματος, και τη συνολική αύξηση της «λογιστικής» δαπάνης των αυτοαπασχολούμενων μέσω ενός δαιδαλώδους φορολογικού καθεστώτος.
- Την απώλεια των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων
- Την επιβολή του μέτρου της διαθεσιμότητας στους Τεχνικούς του Δημόσιου τομέα από τη στιγμή που δίδονται ποινικά και πριν ακόμα κριθεί από τα δικαστήρια η ενοχή ή η αθωότητά τους.

- Την καθιέρωση συνθηκών απόλυτης ανασφάλειας δικαίου με τις συνεχείς, οριακές από πλευράς συνταγματικότητας, νομοθετικές μεταβολές στους τομείς του περιβάλλοντος, πολεοδομίας, ενέργειας, εργατικού δικαίου κλπ, με αποτέλεσμα την πλήρη απορρύθμιση και αναξιοπιστία της εργασίας του μηχανικού.
- Την δραματική συρρίκνωση του ΠΔΕ, την ολοένα αυξανόμενη εκχώρηση δημόσιων υποδομών, πόρων και την διεκπεραίωση δημόσιων έργων μέσω ΣΔΙΤ, με ελάχιστες έως ανύπαρκτες εγγυήσεις καλής εκτέλεσης και ορθολογικής λειτουργίας και πολλαπλάσιο κόστος.
- Την συστηματική αμφισβήτηση της επάρκειας του διπλώματος ως προσόν για την άσκηση του επαγγέλματος, μέσω του νέου φρούτου της «πιστοποίησης ικανοτήτων», μέσα από αστείες εξετάσεις, και με υπαρκτό σχέδιο για επέκτασή τους σε ολόκληρο το επαγγελματικό πεδίο των μηχανικών.
- Την διάλυση του δημόσιου τομέα μέσα από την εξαθλίωση των μηχανικών και τώρα τελευταία την "κινητικότητα" και τις απολύσεις ώστε να διευρύνεται συνεχώς η πίττα των απευθείας αναθέσεων σε "ημέτερους" -ιδιώτες δηλαδή- να επεκτείνεται συνεχώς η ιδιωτικοποίηση των καθαρά δημόσιων υπηρεσιών, μετακυλιώντας αυτόματα το κόστος στην κοινωνία

Σε όλα αυτά το ΤΕΕ και η ηγεσία του δεν έμεινε απλώς παρατηρητής, αλλά αντιθέτως συνέδραμε λειτουργώντας ως Τεχνικός Σύμβουλος αλλά και ως "στρατηγικός" εταίρος την εφαρμογή αυτών των πολιτικών

Στη Περιφέρεια Πελοποννήσου, το ΤΕΕ διοικήθηκε από το χειρότερο προεδρείο όλων των εποχών. Δεν υπήρξε αγωνιστική κινητοποίηση για το ασφαλιστικό ή άλλα κορυφαία προβλήματα των μηχανικών, στα οποία η πλειοψηφία που διοίκησε το ΤΕΕ να μετάσχει, να εμπυχώσει και να στηρίξει τα μέλη του. Αντίθετα, σε μερικές περιπτώσεις, λειτούργησε απροκάλυπτα απεργοσπαστικά. Οι κυρίαρχες φιλοκυβερνητικές δυνάμεις περιορίστηκαν στη διαχείριση δημοσίων σχέσεων, και στο ρόλο του ταχυδρόμου εγκυκλίων του ΥΠΕΚΑ. Η Αντιπροσωπεία της Περιφέρειας αδρανοποιήθηκε, οι μόνιμες επιτροπές του Επιμελητηρίου υπολειτούργησαν και κατέληξαν περιθωριακές, και το μόνο που φάνηκε να ενδιαφέρει την απελθούσα διοίκηση, ήταν το πως θα εξυτελίσει περισσότερο το θεσμό με "χορηγούς" σε άστοχες ημερίδες και χλιαρές παρεμβάσεις σε έντονα τοπικά ζητήματα.

Το δημοκρατικό έλλειμμα

Το ΤΕΕ είναι δημόσιος φορέας εποπτευόμενος τυπικά από την κυβέρνηση και διοικείται από όργανα που εκλέγονται από καθολική εκλογική διαδικασία. Σκοπός του είναι η προαγωγή της επιστήμης στους τομείς που σχετίζονται με τις ειδικότητες των μελών του, της τεχνικής και της τεχνολογίας γενικά και την αξιοποίησή τους για την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας στο πλαίσιο των αρχών της αειφορίας και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Η συμπλήρωση των ογδόντα χρόνων ύπαρξης του είναι ένα καλό χρονικό σημείο για να δούμε αν εξακολουθεί να υπηρετεί τους σκοπούς του. Για να γίνει αυτό οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε τι είναι για μας η «χώρα»: Είναι η κοινωνία ή είναι η κυβέρνηση με τους κατά καιρούς εντολές της; Ο τρόπος που αυτό παρεμβαίνει στα πράγματα και γενικά η όλη παρουσία του στην Ελλάδα του 2013 δείχνουν πως τις τελευταίες μια ή δύο δεκαετίες το ΤΕΕ είναι όργανο της εκάστοτε κυβέρνησης και απομακρύνεται με αργό αλλά σταθερό ρυθμό από τα κέντρα ενδιαφέροντος των μηχανικών που είναι συνυφασμένα με αυτά της κοινωνίας.

Αυτό οφείλεται κατά την γνώμη μας στις διοικήσεις του και στην απουσία της μεγάλης μάζας των μηχανικών από τις διεργασίες του. Οι μεν εκλογές αναδεικνύουν τις Αντιπροσωπείες του ΤΕΕ και των περιφερειακών τμημάτων του με απλή αναλογική και με απόλυτα δημοκρατικό τρόπο, αλλά στην φάση κατά την οποία οι αντιπροσωπείες εκλέγουν τις διοικούσες επιτροπές, τους προέδρους τους και τις νομαρχιακές επιτροπές η σύνθεση των οργάνων και η ανάθεση ρόλων ουσιαστικών ή μη στα πρόσωπα, είναι προϊόν παρασκηναίων διαβουλεύσεων ανάμεσα σε ηγετίσκους των παρατάξεων.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες δεν μας απομένει παρά να δώσουμε τη μάχη της επιβίωσης μας θέτοντας υπό αμφισβήτηση το ίδιο το ΤΕΕ και την σημερινή ηγεσία του ως συστατικό στοιχείο αυτών των πολιτικών που τρία χρόνια τώρα διαλύουν την κοινωνία και μαζί της και όλους εμάς τους Μηχανικούς.